

KS. STANISŁAW SADOWSKI

„ŻYJĄC PRAWDĄ”
RELACJA Z 43 KONGRESU
MIĘDZYNARODOWEJ WSPÓLNOTY EKUMENICZNEJ
Praga, 24-30 sierpnia 2015 roku

W dniach od 24 do 30 sierpnia 2015 r. odbył się w Pradze kolejny kongres Międzynarodowej Wspólnoty Ekumenicznej (*International Ecumenical Fellowship*). Została ona założona w 1967 r., wyrastając z pragnienia działania na rzecz jedności wyznawców Chrystusa. Gromadzi chrześcijan należących do różnych Kościołów i Wspólnot kościelnych, tworzących struktury w ramach regionów narodowych, w których na co dzień organizują swoją pracę i działalność. Okazją do spotkania w szerszym gronie są właśnie międzynarodowe kongresy, w których biorą udział członkowie wszystkich bądź tylko części regionów narodowych¹. Kongres praski zgromadził 145 uczestników z 10 regionów członkowskich. Polski region reprezentowany był przez siedmiu uczestników.

W związku z obchodzoną w 2015 r. 600. rocznicą śmierci Jana Husa (został spalony na stosie podczas Soboru w Konstancji w 1415 r.) postać, działalność oraz postawa tego czeskiego reformatora stanowiła podstawę rozważań w ramach kongresu, którego temat brzmiał: „Żyjąc prawdą” (ang. *Living the Truth*). Jak każdy kongres IEF, także i praskie spotkanie miało kilka istotnych elementów. Były to: wspólna modlitwa, na którą składały się modlitwy poranne oraz liturgie w obrządkach i tradycji wiernych poszczególnych Kościołów i związków wyznaniowych obecnych na kongresie; refleksja intelektualna związana z tematem konferencji w formie wykładów, dyskusji w grupach oraz warsztatów tematycznych; zwiedzanie miejsc istotnych dla tradycji duchowej gospodarzy.

Ks. mgr STANISŁAW SADOWSKI – magister stosunków międzynarodowych i teologii, doktorant w Instytucie Nauk Biblijnych Wydziału Teologii KUL, uczestnik kilku kongresów Międzynarodowej Wspólnoty Ekumenicznej oraz innych spotkań ekumenicznych; adres do korespondencji – e-mail: stassad@gmail.com

¹ Więcej informacji na temat Międzynarodowej Wspólnoty Ekumenicznej można znaleźć na stronie: <http://www.ief-oecumenica.org> (dostęp: 14.03.2016).

Uczestnicy konferencji zostali zaproszeni do przeżywania liturgii w obrządku luterzańskim, anglikańskim, reformowanym oraz do udziału w prawosławnej liturgii błogosławieństwa wody. Wyrazem ekumenicznej wspólnoty było wspólne uczestniczenie w nabożeństwach i modlitwach, szczególnie wzajemna posługa duchownych różnych wspólnot w ramach liturgii słowa. Kwestie gościnności eucharystycznej regulowane są przez wewnętrzny dokument IEF, sformułowany zgodnie z wymaganiami dyscypliny sakramentalnej poszczególnych Kościołów i wspólnot wyznaniowych, których członkowie należą do Wspólnoty. Dokument ten obowiązuje podczas wszystkich wspólnych kongresów i może być uznany za jedno z ważnych, wypracowanych wspólnie osiągnięć.

Swoistym liturgicznym *novum* na tle innych kongresów była reformowana Liturgia Stworzenia (*The Liturgy of Creation*), która akcentowała w swoich tekstach wartość, sens i przeznaczenie całego Bożego stworzenia. Elementem zawsze obecnym na kongresach jest uczestnictwo w liturgii charakterystycznej dla danego regionu. Członkom kongresu dane więc było uczestniczyć w liturgii husycko-reformowanej, która sprawowana była pod gołym niebem w miejscu o historycznym znaczeniu. Tradycyjnie, ze względu na istniejący jedynie w Kościele katolickim obowiązek niedzielnego uczestnictwa we Mszy Świętej, w niedzielę sprawowana była liturgia katolicka. O miejscu jej sprawowania mowa będzie jeszcze poniżej, gdyż miało ono duże znaczenie, szczególnie dla polskich uczestników kongresu.

Jak już napisano, refleksja intelektualna, która jest stałym elementem kongresów, zogniskowana była wokół postaci Jana Husa, człowieka, który gotów był oddać życie za swoje przekonania. Wykłady i dyskusje pozwoliły uczestnikom na odnowione spojrzenie na postać tego człowieka. Z jednej bowiem strony zmieniła się perspektywa i ocena tej postaci w oficjalnych dokumentach, np. Kościoła katolickiego, z drugiej zaś strony poznanie bliżej jej historii, uwarunkowań, w jakich przyszło prowadzić działalność oraz możliwie jak najmocniejsze zbliżanie się do historycznej prawdy, pozwalało oczyszczać spojrzenie z utartych stereotypów. Pomocą w refleksji służyły zaprezentowane wykłady, pogłębione dyskusją i wymianą opinii i komentarzy w grupach dyskusyjnych. Podstawowy wykład, przedstawiający życie, działalność reformatora i jej znaczenie dla czeskiej reformacji, wygłosił Peter MORÉE. Bardzo duże zainteresowanie wzbudził wykład ks. dr. hab. Przemysława KANTYKI, prof. KUL zatytułowany *Jan Hus a II Sobór Watykański*, w którym ukazał obecność pewnych idei głoszonych przez tego reformatora w myśli soborowej, analizując zwłaszcza konstytucje *Dei verbum* i *Lumen gentium* oraz deklarację o wolności religijnej *Dignitatis humanae*. Prelegent ukazał także rolę profesora Swieżawskiego w rozpoczęciu procesu rehabilitacji Jana Husa oraz obecny status i postępy na drodze do jej pełnego urzeczywistnienia. Wykład ten był życzliwie przyjęty i uzupełniony *ad vocem* przez uczestniczkę prac międzykościelnej komisji poświęconej temu zagadnieniu.

Stałym punktem kongresów są również różnego rodzaju warsztaty, w ramach których można było, łącząc się w grupy językowe i tematyczne, pogłębić interesujące

każdego tematy bądź rozwijać pasje i zainteresowania. Sporym zainteresowaniem cieszyły się warsztaty poświęcone zagadnieniu prawdy w Piśmie Świętym, prowadzone niezależnie w dwóch różnych grupach językowych. Poza tym w ramach jednego z warsztatów można było pogłębić refleksję nad reformacją od Husa do Lutra, podczas gdy inne były poświęcone zagadnieniom np. ekumenizmu w Afryce, obecnej sytuacji ruchu ekumenicznego, czeskim kompozytorom i innym. Ciekawą propozycją były, jak zawsze, warsztaty chóralne, pomagające przygotować śpiew na wspólne liturgie i modlitwy.

Dalszą okazję do poznawania historii Jana Husa oraz zainspirowanego jego nauczaniem ruchu stanowiła całodniowa wycieczka, podczas której członkowie uczestniczyli w już wspomnianej liturgii husycko-reformowanej. Odwiedzili także miasto Tabor, w którym można było zwiedzić bogato wyposażone muzeum oraz przejść podziemną trasę i napawać się atmosferą i urokiem historycznego miasta. Dopełnieniem zwiedzania była wspólna kolacja w jednym z pięknych, zabytkowych wnętrz. Przed kolacją uczestnikom dane było wysłuchać koncertu grupy wokalne wykonującej *a capella* różne współczesne utwory muzyki popularnej. Osoby zainteresowane zabytkami miasta mogły wybrać, zamiast innych warsztatów, zwiedzanie miasta z przewodnikiem.

Innym szczególnym miejscem, które mieli możliwość odwiedzić uczestnicy kongresu, był klasztor Břevnov, ufundowany przez księcia Bolesława II, z którego historią wiąże się postać św. Wojciecha. Najważniejszym wydarzeniem w ramach wizyty w klasztorze była uroczysta, niedzielna Eucharystia, której dopełnieniem był posiłek, na który uczestnicy zostali zaproszeni, oraz zwiedzanie tego pięknego miejsca.

Wśród innych kongresowych zajęć nie zabrakło oczywiście czasu na ubogacające spotkania, momenty budowania przyjaźni i więzi wspólnoty ponad konfesyjnymi podziałami oraz na zapoznanie się z urokiem tego wspaniałego miasta, jakim jest Praga. Z pewnością można pogratulować regionowi czeskiemu organizacji kongresu, który z pewnością bardzo mocno zapadnie w pamięć uczestników ze względu na bogactwo i doniosłość poruszanych treści, doświadczenie wspólnoty oraz niepowtarzalną atmosferę miejsca. Jest to tym bardziej ważne, że podczas kongresu pojawiła się propozycja zorganizowania podobnego kongresu w Polsce.